

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 11Csp/31/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120302862
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 06. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viera Kumová
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2023:6120302862.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

11Csp/31/2020

Okresný súd Trenčín v konaní pred sudkyňou JUDr. Vierou Kumovou v právnej veci žalobcu : EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, právne zast. spol. Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 53 255 739, proti žalovanej A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXXX/XX, D., zast. zastúpenej Občianskym združením OPOS, so sídlom Trenčianska Teplá, A. Hlinku 1084/24A, IČO: 51 147 688 o zaplatenie 3.718,86 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

11Csp/31/2020

I. Žalovaná je p o v i n á zaplatiť žalobcovi sumu 24,86 Eur spolu s 8 % ročným úrokom z omeškania od 25.06.2019 do zaplatenia, všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. V zostávajúcej časti sa žaloba z a m i e t a.

III. Žalovaná m á nárok na náhradu trov konania proti žalobcovi v rozsahu 98,66 %, ktorú je žalobca povinný zaplatiť žalovanej k rukám jeho zástupcu vo výške, ktorú určí samostatným uznesením súdny úradník tohto súdu po právoplatnosti tohto rozsudku, a to v lehote 3 dní od právoplatnosti uznesenia o výške náhrady trov konania.

odôvodnenie:

11Csp/31/2020

1. Žalobca sa žalobou podanou vrámci upomínacieho konania Okresnému súdu Banská Bystrica domáhal od žalovanej zaplatenia sumy 3.718,86 eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 2.210.17 eur od 23.03.2019 do zaplatenia a náhrady trov konania.

2. Žalobu skutkovo odôvodnil tým, že na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej podľa § 524 a nasl. zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka zo dňa 24.06.2019 medzi postupcom Slovenská sporiteľňa, a.s., Tomášikova 48, 832 37 Bratislava, IČO: 00 151 653 (ďalej len „postupca“) a žalobcom, postúpil postupca na žalobcu pohľadávku voči žalovanej. Žalobca v tejto súvislosti uvádza, že žalovaná bola v čase postúpenia pohľadávky napriek písomnej výzve postupcu v nepretržitom omeškaní so splnením čo i len časti svojho peňažného záväzku voči postupcovi po dobu dlhšiu ako 90 kalendárnych dní. Postupca uzatvoril so žalovanou dňa 01.12.2011 Zmluvu č. 5022723720 (ďalej len „Zmluva“), ktorej súčasťou sú Všeobecné obchodné podmienky postupcu v znení ich dodatkov (ďalej len „VOP“). Na základe Zmluvy postupca poskytol žalovanej peňažné prostriedky. Podmienky čerpania peňažných prostriedkov, podmienky splácania peňažných prostriedkov, podmienky pri neplnení zmluvných povinností a ďalšie náležitosti sú upravené v Zmluve a vo VOP. Žalobca zastáva názor, že Zmluva obsahuje všetky znaky a spĺňa všetky podstatné náležitosti zmluvy o úvere podľa ustanovenia § 497 až 507 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka a zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov, resp. zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Žalovaná neplnila v stanovených termínoch splátky, čím porušila svoju povinnosť podľa Zmluvy, a tak postupca podaním zo dňa 06.03.2019 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru ku dňu 04.03.2019, pričom vyzval žalovanú na úhradu dlžnej sumy najneskôr do 15 dní. Pohľadávka žalobcu predstavovala ku dňu postúpenia predmetnej pohľadávky sumu vo výške 3 718,86 eur, ktorá pozostávala z istiny vo výške 2 968,59 eur, z riadneho úroku vo výške 632,36 eur, z úroku z omeškania vo výške 99,43 eur a z poplatkov vo výške 18,48 eur v súlade s prílohou k Zmluve o postúpení pohľadávok, kde postupca deklaruje, že výška a špecifikácia pohľadávky uvedenej v predmetnej prílohe je generovaná bankovým systémom a predstavuje aktuálnu dlžnú sumu ku dňu postúpenia pohľadávky. Žalovaná po postúpení pohľadávky do podania žaloby nevykonala žiadne úhrady. Dlžná suma k dnešnému dňu predstavuje sumu vo výške 3 718,86 eur, pričom pozostáva: - z neuhradenej istiny úveru vo výške 2 968,59 eur, z neuhradeného riadneho úroku vo výške 632,36 eur, z neuhradeného úroku z omeškania vo výške 99,43 eur, z neuhradených poplatkov vo výške 18,48 eur. Žalobca ohľadom uplatnených zmluvných úrokov k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti v sporoch s ochranou slabšej strany zároveň poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 30.07.2019 sp. zn. 6Cdo/113/2018 ako aj na rozhodnutie Súdneho dvora Európskej únie zo dňa 07.08.2018 v spojených veciach C-96/16 a C-94-17, ktorý je obsiahnutý v právnej vete rozhodnutia: „v súvislosti s právnou otázkou, či veriteľ má po zosplatnení dlhu nárok na zmluvné úroky, dovolací súd dáva do pozornosti odvolaciemu súdu rozsudok Súdneho dvora (piatej komory) zo 7. augusta 2018 v spojených veciach C-96/16 a C-94/17, v ktorom sa uvádza, že cieľom úrokov z omeškania je sankcionovať nesplnenie svojej povinnosti dlžníkom splatiť úver v lehotách stanovených v zmluve, odradiť dlžníka od omeškania pri plnení jeho povinnosti a prípadne nahradiť veriteľovi škodu, ktorá mu vznikla z dôvodu omeškania s plnením peňažného záväzku, zatiaľ čo bežné úroky (úroky z poskytnutého úveru) majú naopak funkciu odplaty za poskytnutie peňažnej sumy zo strany veriteľa až do jej zaplatenia. Z týchto záverov tak vyplýva nielen záver o nároku na bežné úroky až do skutočného splatenia úveru, ale aj záver o možnosti kumulácie bežných úrokov a úrokov z omeškania.“ Žalobca si v tomto konaní uplatňuje úrok z omeškania podľa ustanovenia § 517 ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka.

3. V upomínacom konaní bolo žalobe vyhovieť vydaním platobného rozkazu, proti ktorému podala žalovaná v zákonnej lehote odpor s odôvodnením.

4. V odpore proti platobnému rozkazu žalovaná uviedla, že popiera tvrdenia žalobcu a uvádza svoje vlastné skutkové tvrdenia. Namietla, že žalobca v konaní nie je aktívne vecne legitimovaný vzhľadom na nesplnenie podmienky v zmysle § 526 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Ak sa hovorí o bezodkladnom oznámení ako je uvedené v zákone, znamená to okamžite a nie podanou žalobou na súde v r.2020, kde už je uvedený žalobca EOS KSI Slovensko, s.r.o., hoci podľa návrhu žalobcu bola postúpená pohľadávka už 24.06.2019 a zaslanie Oznámenia nebolo preukázané žiadnou listinou. Z predložených

istín, ani nevyplýva, že boli žalovanej zasielané predmetné písomnosti, konkrétne : Výzva na zaplatenie dlžnej čiastky, Opakovaná výzva na zaplatenie dlžnej čiastky, Posledná výzva na úhradu pohľadávky. Dokonca z listín ani nevyplýva, že by tieto listiny boli adresované od dodávateľa/banky, sú to iba kópie nejakých vytvorených listín práve za účelom tohto konania. Bremeo dokazovania je na strane, ktorá takúto skutočnosť tvrdí, že má pohľadávku platne postúpenú, musí preukázať, že k platnému postúpeniu pohľadávky došlo. Z predložených listín žaloby nevyplýva, že žalovanej bolo zo strany postupcu doručované oznámenie o postúpení pohľadávky a ani iné už spomenuté listiny. Z tohto dôvodu žalovaná namieta aj aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu. Žalobca tiež neunesol bremeo dokazovania či vôbec bol poskytnutý úver v takej výške ako uvádza vo svojom podanom návrhu. Má za to, že v listine kde je uvedená nejaká platobná história nie sú pravdivé údaje, ale údaje vytvorené za účelom tohto konania, preto pravdivosť tejto listiny žalovaná popiera s poukazom na § 205 Civilného sporového poriadku. Žalobca nepostačujúco osvedčil svoj nárok, nepredložil všetky potrebné doklady k preukázaniu nároku, ktorý žiada. Zároveň uvádza, že zmluva č. 5022723720 zo dňa 01.12.2011 v tomto konaní neobsahuje obligatórne náležitosti zmluvy a náležitosti podľa zákona 129/2010 Z. z. a preto je úver bezúročný a bez poplatkov. Ide najmä o RPMN, ktoré je v zmluve nesprávne uvedené. Výpočtom kde je výška úveru 5.000,-Eur, splátke - 76,59Eur a počte splátok - 120, je údaj RPMN vo výške 14,36% a nie ako je uvedená v zmluve 13,39%. (zdroj <http://www.fininfo.sk/skfkalkulacky/kalkulacka-rpmn>). Pretože žalovaná na úver zaplatila sumu 4.957,08Eur a poskytnutých jej bolo 5.000,-Eur, za žiadnych okolností nie je žalovaná dlžníčkou sumy, ktorú požaduje žalobca vo výške 3.718,86 Eur.

5. Vo vyjadrení žalobcu k odporu žalovanej žalobca navrhol pokračovanie konania na miestne príslušnom súde a uviedol nasledovné: Splnenie podmienok v zmysle ust. § 92 ods. 8 ZoB: Žalobca poukazuje na skutočnosť, že právny predchodca žalobcu dodržal všetky podmienky, ktoré mu ustanovenie § 92 ods. 8 ZoB. Podľa ustanovenia § 92 ods. 8 ZoB Ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom. V tejto súvislosti žalobca poukazuje na to, že žalovaná bola v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní a zároveň bolo preukázané, že žalovaná bola právnym predchodcom žalobcu opakovane vyzvaný na úhradu omeškaných splátok a to: 1/ výzvou zo dňa 01.02.2019, 2/ výzvou označenou ako „oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti“ zo dňa 06.03.2019, ku ktorej žalobca pripojil kópiu doručky, ktorá preukazovala doručenie tejto výzvy žalovanej. Žalobca pre úplnosť v tejto súvislosti poukazuje na skutočnosť, že má za to, že ust. § 92 ods. 8 ZoB ukladá banke podmienky, ktoré je zo strany banky potrebné splniť, aby sa banka voči svojmu klientovi nedopustila porušenia bankového tajomstva. Konkrétne toto ustanovenie vyžaduje, aby bol dlžník v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní (čo bolo v danom prípade v konaní preukázané jednak prílohou č. 1 k Zmluve o postúpení pohľadávok ako aj predloženými výzvami právneho predchodcu žalobcu) a aby bol bankou vyzvaný na zaplatenie aspoň časti svojho peňažného záväzku (toto bolo v konaní preukázané predloženými výzvami právneho predchodcu žalobcu). Za kvalifikovanú výzvu právneho predchodcu žalobcu pritom možno považovať nielen výzvu zo dňa 01.02.2019, ale aj oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti zo dňa 06.03.2019, ku ktorému žalobca pripojil kópiu doručky. Na základe uvedeného považuje za nesporné, že v konaní bolo preukázané, že žalovaná bola v čase postúpenia pohľadávky napriek písomnej výzve banky v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní a teda bolo preukázané, že zo strany právneho predchodcu žalobcu nedošlo k porušeniu ust. § 92 ods. 8 ZoB a porušeniu bankového tajomstva. Oznámenie o postúpení pohľadávky: Žalobca poukazuje na skutočnosť, že v konaní predložil oznámenie postupcu žalovanej o postúpení pohľadávky, spolu s podacím hárkom, preukazujúcim odoslanie tejto písomnosti žalovanému, pričom

relevantné oznámenie postupcu žalovanej o postúpení pohľadávky bez ďalšieho zakladá aktívnu legitímáciu postupníka (žalobcu) na vymáhanie postúpenej pohľadávky a súd má povinnosť z tohto oznámenia vychádzať bez toho, aby ako prejudiciálnu otázku skúmal existenciu a platnosť zmluvy o postúpení. Dlužník (žalovaná) sa v takom prípade nemôže úspešne dovolať neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky, ani jej prípadne neexistencie. Podľa Rozsudku Najvyššieho súdu SR zo dňa 11.06.2003, sp. zn. 4 Obo 210/01 „Relevantné oznámenie postupcu dlžníkovi o postúpení pohľadávky bez ďalšieho zakladá aktívnu legitímáciu postupníka na vymáhanie postúpenej pohľadávky. Súd z takéhoto oznámenia vychádza bez toho, aby ako prejudiciálnu otázku skúmal existenciu a platnosť zmluvy o postúpení. Dlužník sa v takomto prípade nemôže úspešne dovolať neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky alebo jej neexistencie. To by mohol len vtedy, ak by postúpenie pohľadávky preukazoval zmluvou o postúpení postupník.“ Podľa Uznesenia Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 1Co/387/2015 zo dňa 04.05.2016: „Z citovaného zákonného ustanovenia § 526 ods. 2 vyplýva, že ak pôvodný veriteľ oznámi svojmu dlžníkovi, že pohľadávku, ktorú voči nemu má, postúpil tretej osobe, právnou skutočnosťou, na základe ktorej má dlžník plniť novému veriteľovi s dôsledkom, že sa zbaví svojho záväzku, je oznámenie jeho pôvodného veriteľa, samozrejme za predpokladu, že oznámenie spĺňa náležitosti právneho úkonu, teda je určité a zrozumiteľné a bolo urobené vážne a slobodne. Platí to bez ohľadu na to, či zmluva o postúpení pohľadávky je platná, resp. či vôbec vznikla. Dlužník sa v takomto prípade nemôže dovolávať neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky alebo jej neexistencie. To by mohol len vtedy, ak by postúpenie pohľadávky preukazoval zmluvou o postúpení postupník.“ Podľa Uznesenia Krajského súdu v Žiline zo dňa 30.11.2015, sp. zn. 8Co/564/2015: „Odvolačný súd sa nestotožnil ani s konštatovaním okresného súdu o potrebe preukázania doručenia oznámenia o postúpení pohľadávky žalovanej a zmluvy, ktorou mala byť predmetná pohľadávka postúpená. Poukazujúc na rozhodnutie NS SR sp. zn. 4Obo 210/2001 z 11.06.2003 (R 119/2003) relevantným oznámením postupcu dlžníkovi o postúpení pohľadávky je bez ďalšieho založená aj aktívna legitímácia postupníka na vymáhanie postúpenej pohľadávky a súd ju akceptuje bez toho, aby skúmal ako prejudiciálnu otázku, resp. platnosť zmluvy o postúpení. Táto skutočnosť bola preukázaná listom žalobcu z 05.04.2013.“ Podľa Uznesenia Krajského súdu v Nitre zo dňa 27.06.2014, sp. zn. 9Co/133/2013 „V zmysle ustanovenia § 526 ods. 2 Občianskeho zákonníka je pôvodný veriteľ povinný bez zbytočného odkladu oznámiť skutočnosť postúpenia pohľadávky dlžníkovi. Ak pôvodný veriteľ uvedené opomenie, účinnosť postúpenia pohľadávky môže nový veriteľ privodiť tým, že preukáže postúpenie pohľadávky dlžníkovi, a to najmä preukázaním zmluvy o postúpení pohľadávky, ktorá musí mať písomnú formu. V prejednávanej veci odvolací súd poukazuje na to, že postupca spoločným oznámením s postupníkom dňa 23.09.2009, t.j. v deň uzatvorenia zmluvy o postúpení pohľadávok, zaslal odporcovi v I. rade oznámenie o tom, že jeho pohľadávka voči odporcovi v I. rade bola postúpená spoločnosti EOS KSI Slovensko, s.r.o. – navrhovateľovi. Z tohto oznámenia je potrebné vychádzať a s ohľadom na uvedené nie je potrebné prejudiciálne skúmať existenciu a platnosť Zmluvy o postúpení pohľadávok. Vzhľadom na uvedené potom záver súdu prvého stupňa, že navrhovateľ nie je aktívne legitimovaným subjektom nie je správny. Platnosť postúpenia pohľadávky a ust. § 92 ods. 8 ZoB: Žalobca ďalej uvádza (napriek tomu, že aktívnu legitímáciu v konaní preukázal oznámením postupcu o postúpení pohľadávky), že ustanovenie § 92 ods. 8 ZoB nemožno spájať s aktívnou legitímáciou žalobcu ako postupníka pohľadávky. Zo systematického zaradenia tohto ustanovenia je zrejmé, že účelom predmetného ustanovenia je úprava výnimiek z bankového tajomstva a nehovorí o podmienkach platnosti postúpenia pohľadávok, ale iba o podmienkach, za splnenia ktorých nedochádza k porušeniu bankového tajomstva. Aj podľa dôvodovej správy bol hlavným účelom predmetného ustanovenia prelomenie bankového tajomstva a nie obmedzenie možnosti postúpiť pohľadávku. Zo zákona nevyplýva, že by podmienky uvedené v predmetnom ustanovení podmieňovali platnosť právneho úkonu postúpenia pohľadávky. Uvedené vyplýva aj z ust. § 4 ods. 5 alebo 6 ZoSÚ v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy „Veriteľ môže postúpiť pohľadávku, len ak to pripúšťa osobitný predpis.7) Ak dôjde k postúpeniu pohľadávky z veriteľa na tretiu osobu, postupuje sa podľa osobitného predpisu.7)“ Zákonodarca v uvedenom ustanovení jednoznačne definoval, že veriteľ môže postúpiť pohľadávku, len ak to pripúšťa osobitný predpis. V poznámke pod čiarou (7) zákonodarca tento osobitný právny predpis zároveň definoval – odkazom na ust. § 524 Občianskeho zákonníka. Ak by teda zákonodarca mienil v ust. § 92 ods. 8 ZoB upraviť podmienky, ktorých splnenie je potrebné na platné postúpenie pohľadávky veriteľa, tak by to zároveň premietol do poznámky pod čiarou k ust. § 4 ods. 6 ZoSÚ (ktoré pojednáva o postupovaní pohľadávok veriteľa) - a to jednoznačným odkazom na ust. § 92 ods. 8 ZoB. Zákonodarca však pri postupovaní pohľadávok neodkazuje na ust. § 92 ods. 8 ZoB, ale na ust. § 524 Občianskeho zákonníka. Aj z uvedeného vyplýva, že ust. § 92 ods. 8 ZoB upravuje podmienky, ktorých splnenie je potrebné na prelomenie bankového tajomstva, pričom ho nemožno spájať s platnosťou postúpenia pohľadávok. Podľa Uznesenia Krajského

súdu v Prešove zo dňa 02.05.2017, sp. zn. 9Co/20/2016: „Nie je zrejmé ani to, ako dospel súd prvej inštalácie k záveru o tom, že ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách sa má považovať za zákonné podmienky pre platné postúpenie pohľadávky banky. Z dôvodovej správy k pôvodnému textu Zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách, ktorá je interpretačným pravidlom, pritom vyplýva (súčasný text ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách bol v čase prijatia zákona v ods. 7), že ustanovením § 92 ods. 1 až 7 sa upravujú ďalšie prípady prelomenia bankového tajomstva.“ (podľa zákona č. 258/2001 Z.z. účinného do 10.06.2010). Žalobca podporné poukazuje aj na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove zo dňa 02.05.2017, sp. zn. 19Co/2/2016: „Zákonom č. 483/2001 Z.z. bol zrušený Zákon o bankách č. 21/1992 Zb., ust. § 38 ods. 9, ktorého bolo v podstate totožné so znením súčasného ust. § 92 ods. 8 Zákona č. 483/2001 Z.z., keďže znelo: Ak je napriek písomnej výzve banky jej klient nepretržite dlhšie ako 120 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo i len časti svojho peňažného záväzku voči banke, môže banka svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“). Toto právo banka nemôže uplatniť ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu, vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo i len časti toho istého peňažného záväzku voči banke presiahol 1 rok. Pri postúpení pohľadávky je banka povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na základe ktorého vznikla postúpená pohľadávka; banka môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou a klientom len za podmienok a v rozsahu uvedenom v ods. 8. Ustanovenie tohto odseku sa rovnako vzťahuje aj na pobočku zahraničnej banky a jej klientov. Dôsledkami porušenia ust. § 38 ods. 9 zákona č. 21/1992 Zb. sa zaoberal Najvyšší súd Českej republiky v rozsudku sp. zn. 29Odo/1613/2005 z 29.04.2008. Uviedol, že účelom inštitútu bankového tajomstva je ochrana klienta pred zverejnením, či podávaním informácií o jeho majetkových pomeroch. Úprava zmluvného postúpenia pohľadávky v Občianskom zákonníku, ani príslušné ustanovenia Obchodného zákonníka vo všeobecnosti nezakazujú (pod sankciou prípadnej neplatnosti takéhoto úkonu) postúpenie pohľadávky len preto, že dôsledkom postúpenia je prelomenie bankového tajomstva. Ochranu poskytovanú klientovi banky prostredníctvom inštitútu bankového tajomstva je nutné vždy zvažovať (z hľadiska možných úvah, ktoré takúto ochranu absolutizujú) aj s prihliadnutím k tomu, či a akým spôsobom osoba, ktorá má byť týmto inštitútom chránená, sama porušuje svoje povinnosti plynúce z príslušného bankového obchodu (zmluvy o úvere). Zákon o bankách totiž banke tiež ukladá obozretne hospodáriť a chrániť majetkové záujmy všetkých svojich klientov. Pri plnení tejto povinnosti nemôže byť banka pripravená o možnosť zbaviť sa v záujme ostatných svojich klientov rizikovej pohľadávky v situácii, keď dlžník porušuje povinnosť pohľadávku splácať len preto, aby prostredníctvom inštitútu bankového tajomstva chránila individuálny záujem takéhoto dlžníka. Z hľadiska možných úvah o následkoch neoprávneného porušenia bankového tajomstva zmluvným postúpením pohľadávky je zjavné, že k náprave uvedeného stavu nevedie sankcia spočívajúca v neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky. Plne opodstatnené je preto tam, kde takáto situácia nastane, zvažovať otázky zodpovednosti za škodu, nie prelomovať platnosť zmlúv o postúpení, osobitne za situácie, keď bolo vecou zmluvných strán, či si v medziach bankového obchodu dojednávajú výhradu zákazu postúpenia podľa § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka.“ Žalobca zastáva názor, že aj prípadné porušenie povinnosti vyplývajúcej z § 92 ods. 8 ZoB nemožno spojiť s občianskoprávnym následkom neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky, keďže norma obsiahnutá v § 92 ods. 8 ZoB, nezakladá občianskoprávnu povinnosť vo vzťahu ku klientovi banky, v tomto prípade žalovaným, ale administratívnu zodpovednosť postihnutelnú Národnou bankou Slovenska podľa § 50 ods. 1 ZoB. V tejto súvislosti žalobca poukazuje na názor doc. JUDr. Kristiána Csacha, PhD., LL.M. publikovanom v časopise Súkromné právo č. 1/2015 účelom § 92 Zákona o bankách je úprava výnimiek z bankového tajomstva. Ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách nehovorí nič o podmienkach platnosti postúpenia pohľadávky, ale iba o podmienkach, za splnenia ktorých nedochádza k porušeniu bankového tajomstva. Hlavný účel § 92 Zákona o bankách bol aj podľa dôvodovej správy prelomenie bankového tajomstva a nie obmedzenie možnosti postúpiť pohľadávku. Vzhľadom na uvedené navrhuje vykladať vzťah medzi bankovým tajomstvom a platnosťou postúpenia pohľadávky tak, ako to urobil český najvyšší súd, resp. nemecký Spolkový súdny dvor, a to, že porušenie bankového tajomstva vrátane porušenia § 92 ods. 8 Zákona o bankách nevedie k súkromnoprávnej sankcii v podobe neplatnosti postúpenia, ale k sankciám, predpokladaným Zákonom o bankách. Z vyššie uvedeného vyplýva, že doručenie písomnej výzvy banky dlžníkovi v zmysle § 92 ods. 8 ZoB nie je podmienkou pre platné postúpenie pohľadávky. To znamená, že ak banka pred postúpením pohľadávky písomne nevyzvala dlžníka na plnenie, nemá to vplyv na platnosť postúpenia pohľadávky v zmysle § 524 Občianskeho zákonníka. S nedoručením takejto výzvy môžu byť spojené len sankcie vyplývajúce zo ZoB. S nedoručením takejto výzvy teda nemôže byť spojená sankcia v podobe neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávok, ale

len sankcie vyplývajúce zo ZoB, konkrétne zodpovednosť banky v zmysle ust. § 50 ods. 1 ZoB. V tejto súvislosti poukazuje žalobca na rozhodnutie Okresného súdu Prievidza zo dňa 12.10.2015, sp. zn. 8C/67/2013: „Voči uplatnenému nároku neboli dôvodné námietky vedľajšieho účastníka na strane odporcu vychádzajúce zo skutkového zistenia o tom, že pôvodný veriteľ – banka pred postúpením pohľadávky nevyhlásila mimoriadnu splatnosť úveru. Vedľajší účastník na strane odporcu toto skutkové zistenie interpretoval tak, že nedostatok vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru bankou a z toho plynúca skutočnosť, že banka postúpila pohľadávku, ktorá nebola v celom rozsahu splatná, spôsobuje neplatnosť medzi Slovenskou sporiteľňou, a.s. a navrhovateľom dňa 15.12.2011 uzavretej zmluvy o postúpení pohľadávky, a to podľa § 39 Občianskeho zákonníka v spojení s § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách v znení neskorších predpisov. S takýmto právnym posúdením sa stotožniť nemožno. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza, alebo sa prieči dobrým mravom. Je zrejmé, že ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách v znení neskorších predpisov obmedzuje právo banky postupovať nesplátne pohľadávky. Zo systematického zaradenia tohto obmedzenia je však zrejmé, že účelom tejto povinnosti je ochrana bankového tajomstva, konkrétne to, aby pri postupovaní pohľadávok, neboli tretie subjekty oboznamované s údajmi bankového tajomstva. Preto porušenie povinnosti vyplývajúce z § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách v znení neskorších predpisov nemožno spojiť s občianskoprávnym následkom neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky, keďže norma obsiahnutá v § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách v znení neskorších predpisov, nezakladá občianskoprávnu povinnosť vo vzťahu ku klientovi banky, v tomto prípade odporcovi, ale administratívnu zodpovednosť postihnuteľnú Národnou bankou Slovenska podľa § 50 ods. 1 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách v znení neskorších predpisov. Inak povedané, porušenie administratívnoprávnej povinnosti v súvislosti s uzavieraním zmluvy o postúpení pohľadávky alebo plnením zo zmluvy – postúpením pohľadávky nezakladá neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky alebo to, že by nedošlo k platnému plneniu zo zmluvy spočívajúcemu v postúpení pohľadávky. Takéto protiprávne konanie zo strany banky zakladá výlučne banky zodpovednosť podľa § 50 ods. 1 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách v znení neskorších predpisov.“ Žalobca v tejto súvislosti poukazuje na Uznesenie Krajského súdu v Prešove zo dňa 16.03.2016, sp. zn. 12Co/223/2015: „Predmetom sporu je vyriešenie otázky, či mohla banka platne postúpiť pohľadávku podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách č. 483/2001 Z. z. Súd v tejto veci konštatoval, že neexistuje oznámenie o zosplatení pohľadávky, resp. výzva banky v omeškaní klienta s plnením záväzku po dobu dlhšiu ako 90 kalendárnych dní. Bez takejto výzvy nemôže dôjsť k platnému postúpeniu pohľadávky banky na nebankový subjekt. Odvolací súd v tejto veci poukazuje na to, že určitá výnimka je aj v § 92 ods. 8 zákona o bankách, že ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo i len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahne jeden rok, môže postúpiť takúto pohľadávku inej banke aj bez súhlasu klienta. Podľa názoru odvolacieho súdu nebola dostatočne posúdená príloha č. 1 k zmluve o postúpení pohľadávok, kde sa konštatuje omeškanie s plnením peňažných záväzkov po dobu viac ako 1 304 dní, pričom konečná splatnosť úveru bola 20.2.2012, ale zmluva o postúpení pohľadávok je z 15.12.2012. Okresný súd vo veci konštatoval, že neexistuje výzva banky na vrátenie dlhu v omeškaní po dobu dlhšiu ak 90 dní, preto u banky neexistovalo oprávnenie postupom podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách postúpiť pohľadávku na nebankovú tretiu osobu. To isté ustanovenie § 92 ods. 8 bankového zákona dáva výnimku, ak je súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo i len časti toho istého peňažného záväzku voči banke presahujúci jeden rok. Súd prvého stupňa nedostatočne zistil skutkový stav. Nemá vyriešenú otázku omeškania so splátkami, pričom podľa prílohy č. 1 je uvedená dokonca výška poslednej úhrady 19.2.2010. Rozhodnutie súdu prvého stupňa chýba úvaha o tom, prečo nezohľadnil výnimku v možnosti postúpiť pohľadávku pri omeškaní presahujúcom jeden rok.“ Súhlas žalovanej: Podľa ustanovenia § 89 ods. 1 zákona o bankách Banka a pobočka zahraničnej banky pri vykonávaní bankových činností na území Slovenskej republiky uzatvárajú a vykonávajú obchody so svojimi klientmi na zmluvnom základe v súlade s právnym poriadkom Slovenskej republiky. Klient má právo na uzavretie zmluvy o obchode v slovenskom jazyku, ako aj na poskytovanie informácií od banky a pobočky zahraničnej banky, na predkladanie podaní banke a pobočke zahraničnej banky a na uskutočňovanie inej komunikácie s bankou a pobočkou zahraničnej banky v slovenskom jazyku; týmto nie je dotknutá možnosť súbežného používania iných jazykov, ak to ustanovuje osobitný zákon alebo ak sa na tom banka alebo pobočka zahraničnej banky so svojim klientom písomne dohodnú, pričom klient má právo vybrať si rozhodujúci jazyk pre znenie zmluvy, ak osobitný zákon neustanovuje inak. Banka alebo pobočka zahraničnej banky si so svojim klientom môžu zmluvne upraviť práva a povinnosti z

obchodov odchylné od zákona alebo osobitného predpisu, ak to zákon ani osobitný predpis výslovne nezakazuje alebo ak z povahy ich ustanovení nevyplýva, že sa od nich nemožno odchyliť; takáto zmluva musí mať formu a podobu vyžadovanú zákonom alebo dohodou účastníkov, pričom banka a pobočka zahraničnej banky zodpovedá za jej preukázateľné vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu najneskôr pri uzavretí obchodu a za jej uchovávanie a ochranu podľa § 42 ods. 1. Podľa bodu 19.16 Všeobecných obchodných podmienok Klient výslovne súhlasí s tým, že Banka je oprávnená kedykoľvek postúpiť akékoľvek svoje Pohľadávky, a to bez ohľadu na to, či sú budúce alebo súčasné, podmienené alebo nepodmienené, bez ohľadu na právny vzťah, z ktorého vyplývajú, ako aj bez ohľadu na to, či Banka vzniesla v súvislosti s takouto Pohľadávkou akúkoľvek požiadavku, alebo nie, voči Klientovi na tretiu osobu, alebo previesť akékoľvek svoje záväzky voči nej na tretiu osobu výlučne s predchádzajúcim písomným súhlasom Banky. Nakoľko ustanovenie § 89 ods. 1 zákona o bankách pripúšťa úpravu vzťahov medzi bankou a klientom odchylné od ustanovení daného zákona, pokiaľ zákon predmetnú odchýlku nevyklučuje, pričom ustanovenie § 92 ods. 8 predmetného zákona nevyklučuje odchýlku úpravu vzájomných vzťahov, zmluvné strany si dohodli otázku postúpenia odchylné od predmetného zákona. Vo všeobecných obchodných podmienkach, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou úverovej zmluvy si zmluvní strany dohodli možnosť postúpenia pohľadávky nepodmienenú počtom dní omeškania, prípadne zaslaním písomnej výzvy. Vzhľadom na uvedené možno konštatovať, že došlo k platnému postúpeniu pohľadávky. S uvedeným záverom a stotožnil aj Krajský súd v Prešove v rozhodnutí sp. zn. 11Co/11/2015, zo dňa 25.08.2016, v rozhodnutí sp. zn. 9Co/145/2015 zo dňa 05.10.2016, v rozhodnutí sp. zn. 11Co/206/2015 zo dňa 05.10.2016. Zároveň žalobca nemôže súhlasiť ani s tým, že by predmetné ustanovenie spôsobovalo nevyvážené postavenie zmluvných strán, nakoľko predmetné ustanovenie je v súlade s ustanovením § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Zákon o bankách umožňuje zmluvným stranám upraviť si vzájomné vzťahy odchylné od predmetného zákona, pričom predmetné ustanovenie obchodných podmienok je v súlade s ustanoveniami Občianskeho zákonníka. Podľa Uznesenia Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 19Co/2/2016 zo dňa 02.05.2017: „Žalovaní uzavreli so Slovenskou sporiteľňou, a.s. zmluvu, na základe ktorej im bol poskytnutý úver, ktorý mali dohodnutým spôsobom v dohodnutom čase splácať, čo však porušili a s úhradou boli v čase postúpenia v omeškaní 1225 dní. Žalovaní, ako z listín zo spisu vyplýva, výslovne súhlasili s tým, že banka je oprávnená kedykoľvek postúpiť akékoľvek svoje pohľadávky, a to bez ohľadu na to, či sú budúce alebo súčasné, podmienené alebo nepodmienené, bez ohľadu na právny vzťah z ktorého vyplývajú, ako aj bez ohľadu na to, či banka vzniesla v súvislosti s takouto pohľadávkou akúkoľvek požiadavku alebo nie voči klientovi na tretiu osobu, alebo previesť svoje akékoľvek záväzky na tretiu osobu. Klient je oprávnený postúpiť svoje pohľadávky voči banke alebo previesť svoje záväzky voči nej na tretiu osobu výlučne s predchádzajúcim písomným súhlasom banky (bod 19.16. Všeobecných obchodných podmienok, ktoré sú podľa čl. II. bod 2. zmluvy o splátkovom úvere jej súčasťou). Takáto dohoda je podľa § 89 ods. 1 zákona o bankách prípustná. Dohoda nevykazuje znaky nevyváženosti, ak veriteľ môže aj bez súhlasu dlžníka postúpiť svoju pohľadávku a dlžník môže postúpiť svoj záväzok voči veriteľovi na iného len so súhlasom veriteľa, má to základ vo funkcii súhlasu, ktorým je ochrana veriteľa. Dlh by totiž mohol prevziať taký dlžník, majetkové pomery ktorého by mohli zhoršiť alebo znemožniť uspokojenie pohľadávky veriteľa So zreteľom na dôvody, ktoré uviedol, považoval odvolací súd námietku žalobcu týkajúcu sa posúdenia platnosti zmluvy súdom prvej inštancie za dôvodnú, rozsudok súdu prvej inštancie za taký, ktorým sa z vykonaných dôkazov nedospelo k správnym skutkovým zisteniam a správne právnemu názoru, súd prvej inštancie rozhodol v rozpore so zásadami spravodlivého súdneho procesu (čl. 46 Ústavy Slovenskej republiky), zaťažil svoje rozhodnutie vadou, pre ktorú bolo potrebné napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a rozhodnutie podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP.“ Podľa Uznesenia Krajského súdu v Trnave zo dňa 10.01.2018 č.k. 24 Co/147/2017-190 Žalovaný vo Všeobecných obchodných podmienkach, ktoré boli súčasťou zmluvy o splátkovom úvere, výslovne súhlasil s tým, že banka je oprávnená kedykoľvek postúpiť akékoľvek svoje pohľadávky, a to bez ohľadu na to, či sú budúce alebo súčasné, podmienené alebo nepodmienené, bez ohľadu na právny vzťah z ktorého vyplývajú, ako ja bez ohľadu na to, či banka vzniesla v súvislosti s takouto pohľadávkou akékoľvek požiadavku alebo nie voči klientovi na tretiu osobu, alebo previesť akékoľvek svoje záväzky na tretiu osobu. Súčasne s poukazom na ust. § 89 os. 1 zákona o bankách je takáto dohoda medzi bankou a žalovaným možná a v súlade so zákonom.(...) dohoda nevykazuje znaky nevyváženosti, ak veriteľ môže aj bez súhlasu dlžníka postúpiť pohľadávku a dlžník môže postúpiť svoj záväzok voči veriteľovi na iného len so súhlasom veriteľa. (...) Ani občiansky zákonník, ani zákon o bankách, nevyžaduje súhlas dlžníka s postúpením pohľadávky. Relevantné preto nemôže byť to, že postupník nie je subjektom, na ktorý by sa mali vzťahovať požiadavky na podnikanie bánk. V konkrétnom prípade úver bankou už za zmluvne dohodnutých podmienok poskytnutý bol, rieši

sa len jeho návratnosť. Nie je preto zrejmé, prečo by návratnosť úveru, t.j. vymáhanie pohľadávky nemohol realizovať subjekt nemajúci oprávnenie na podnikanie v bankovom sektore. Podľa Uznesenia Krajského súdu v Prešove zo dňa 08.02.2018, č. k. 10Co/57/2017-230 Pokiaľ sa týka záveru súdu prvej inštancie o nedostatku vecnej aktívnej legitímácie žalobcu z dôvodu, že pri postúpení pohľadávky neboli splnené podmienky uvedené v § 92 ods. 8 Zákona o bankách, k tomuto odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že námietka neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky zo Slovenskej sporiteľne, a.s. na žalobcu je nedôvodná, nakoľko vo Všeobecných obchodných podmienkach (článok 19.16), ktoré boli súčasťou zmluvy o úvere, žalovaní výslovne súhlasili s tým, že banka je oprávnená kedykoľvek postúpiť na tretiu osobu akékoľvek svoje pohľadávky voči klientovi, a to bez ohľadu na to, či sú budúce alebo súčasné, splatné, nesplatené, premlčané alebo nepremľčané, alebo previesť svoje akékoľvek svoje pohľadávky na tretiu osobu. (...) Súčasne s poukazom na ustanovenie § 89 ods. 1 Zákona o bankách, je takáto dohoda medzi bankou a žalovanými možná a v súlade so zákonom. (...) V tejto súvislosti žalobca poukázal práve na túto dobrú vieru pri nadobudnutí práv zmluvy o postúpení pohľadávky, ktorou sa však súd prvej inštancie nijako bližšie nevyporiadal a bez toho, že by mal za preukázané, že žalobca pri nadobudnutí pohľadávky voči žalovaným nebol dobromyseľný, považoval zmluvu o postúpení pohľadávky za neplatnú z dôvodu, že na žalobcu ako nebanku, nemohla byť táto pohľadávka postúpená. V rozhodnutí Ústavného súdu SR I.ÚS 242/2007 sa zdôrazňuje, že základným princípom výkladu zmlúv je priorita výkladu, ktorý nezakladá neplatnosť zmluvy pred takým výkladom, ktorý neplatnosť zmluvy zakladá, ak sú možné obidva výklady. K tomuto odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že sa mu javí, že súd prvej inštancie naopak uprednostnil prioritu výkladu, ktorý neplatnosť zmluvy zakladá pred prioritou výkladu, ktorý túto neplatnosť nezakladá, teda v rozpore s citovaným Nálezom Ústavného súdu SR. Uprednostňovaním výkladu, ktorý zakladá prioritu platnosti zmluvy je vyjadrený a podporovaný princíp autonómie zmluvných strán, povaha súkromného práva a s tým spojená spoločenská a hospodárska funkcia zmluvy. Neplatnosť zmluvy má byť teda výnimkou, a nie zásadou. Nie je teda ústavne komformná, a v rozpore s princípmi právneho štátu vyplývajúcimi z článku 1 Ústavy taká prax, kde všeobecné súdy preferujú celkom opačnú tézu uprednostňujúcu výklad vedúci k neplatnosti zmluvy pred výkladom neplatnosti zmluvy nezakladajúci. Žalobca v prílohe predkladá požadované dokumenty na preukázanie aktívnej vecnej legitímácie žalobcu. Námietku žalovaného o pravosti platobnej histórie považuje žalobca za špekulatívnu, nakoľko ide len o domnienku, ktorá nie je preukázaná. Platobná história je oficiálna listina, ktorá bola žalobcovi postúpená spolu s ostatnými podkladmi od pôvodného veriteľa. Podľa časti I. čl. 1 bodu 1 Zmluvy predstavuje výška splátky od prvého čerpania úveru sumu vo výške 76,59 EUR mesačne splatná k 15. dňu v kalendárnom mesiaci. Podľa časti I. čl. I bodu 1 Zmluvy predstavuje počet splátok 120 od 15.01.2012. Podľa časti I. čl. I bodu 1 Zmluvy nastáva konečná splatnosť úveru dňa 15.12.2021. Podľa časti I. čl. I bodu 1 Zmluvy predstavuje celková čiastka spojená s úverom sumu vo výške 8.870,05 eur. Podľa časti I. čl. II bodu 3 žalovaná svojím vlastnoručným podpisom na Zmluve potvrdila, že sa pred uzatvorením Zmluvy oboznámil so Všeobecnými obchodnými podmienkami, Úverovými podmienkami, Sadzovníkom a podmienkami určenými zverejnením, súhlasila s nimi a zaviazala sa ich dodržiavať. Podľa bodu 5.5.3 Obchodných podmienok Slovenskej sporiteľne, E., pre poskytovanie Úverov a Povolených prečerpaní Privátnym klientom a MIKRO podnikateľom (ďalej len „Úverové podmienky“): „Výška poslednej splátky bude tvorená zostatkom Pohľadávky Banky.“ Celková výška spotrebiteľského úveru predstavuje sumu vo výške 5 000 eur, ktorá bola žalovanej poskytnutá. Celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom predstavujú sumu vo výške 8.870,05 eur, ktorá pozostáva z nákladov spotrebiteľa v zmysle § 2 písm. g) zákona o spotrebiteľských úveroch, a to konkrétne zo všetkých predpísaných úrokov a poplatkov, ktoré sú zrejmé z priloženej amortizačnej tabuľky. Poznamenáva, že poplatok za poistenie je vyňatý zo zahrnutia do celkových nákladov spotrebiteľa, nakoľko žalovaná nemusela uzavrieť túto doplnkovú službu aby získala spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúknutých podmienok. V zmysle bodu 5.5.3. Úverových podmienok „Výška poslednej splátky bude tvorená zostatkom Pohľadávky banky“, vzhľadom k uvedenému predstavovala výška poslednej splátky sumu 64,05 eur. Výška poplatku za poistenie úveru ku dňu podpísania Zmluvy bola vo výške 2,59 eur. Pri celkovej sume spojenej s úverom je potrebné postupovať nasledovne: $119 \times 74 \text{ eur} - \text{splátky splatné od } 15.01.2012 \text{ do } 15.12.2021 \text{ (bez vyčísleného poplatku za poistenie k úveru vo výške } 2,59 \text{ eur)} + 1 \times 64,05 \text{ eur} - \text{splátka splatná } 15.12.2021 \text{ podľa bodu } 5.5.3 \text{ Úverových podmienok (bez vyčísleného poplatku za poistenie k úveru vo výške } 2,59 \text{ eur)} = 8.806 \text{ eur} + 64,05 \text{ eur} = 8.870,05 \text{ eur}$.

Ročná percentuálna miera nákladov: Žalobca má za to, že RPMN uvedená v Zmluve vo výške 13,39 % je správna, pričom výpočet v zmysle Prílohy č. 2 k ZoSÚ je nasledovný: Význam symbolov: X je ročná percentuálna miera nákladov, m je číslo posledného čerpania, k je číslo čerpania, preto $1 + \frac{X}{100} \times k$ je výška čerpania k, – tk je interval vyjadrený v rokoch a zlomkoch roka medzi dátumom prvého

čerpania a dátumom každého nasledujúceho čerpania, preto $t_1 = 0$, m' je číslo poslednej splátky alebo platby poplatkov, l je číslo splátky alebo platby poplatkov, Dl je výška splátky alebo platby poplatkov, Sl je interval vyjadrený v rokoch a zlomkoch roka medzi dátumom prvého čerpania a dátumom každej splátky alebo platby poplatkov. Klient si v banke požičal spotrebiteľský úver vo výške 5.000 eur. V zmysle Zmluvy predstavovala splátka ku dňu 15.01.2012 sumu vo výške 74,00 eur (bez vyčísleného poplatku za poistenie k úveru vo výške 2,59 eur). V zmysle § 19 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch: „Na účely výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov sa použijú celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom s výnimkou poplatkov, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť za nedodržanie akýchkoľvek záväzkov ustanovených v zmluve o spotrebiteľskom úvere, a iných poplatkov okrem kúpnej ceny, ktorú je spotrebiteľ povinný zaplatiť za kúpu tovaru alebo uskutočnenie služieb bez ohľadu na to, či sa operácia vykoná v hotovosti alebo na úver. Náklady na vedenie účtu, na ktorom sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, náklady na používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a ostatné náklady na platobné transakcie sa zahrnú do celkových nákladov spotrebiteľa spojených s úverom, ak otvorenie účtu nie je dobrovoľné a náklady na účet neboli zrozumiteľne a samostatne uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere alebo v akejkoľvek inej zmluve uzavretej so spotrebiteľom.“ Na základe vyššie uvedeného pri výpočte RPMN nemožno započítavať do výšky splátky poplatok za poistenie úveru. Spotrebiteľský úver mal žalovaný splácať v 120 mesačných splátkach, výška mesačnej splátky bola stanovená na sumu vo výške 74,00 eur (výška splátky bez poplatku za poistenie vo výške 2,59 eur). V zmysle bodu 5.5.3. Úverových podmienok „Výška poslednej splátky bude tvorená zostatkom Pohľadávky banky“, vzhľadom k uvedenému predstavovala výška poslednej splátky sumu 64,05 eur (výška splátky bez poplatku za poistenie vo výške 2,59 eur). $5\,000\text{ eur} = (74,00\text{ eur}) / ((1+i)^{45/365}) + (74\text{ eur}) / ((1+i)^{76/365}) + (74\text{ eur}) / ((1+i)^{105/365}) + (74\text{ eur}) / ((1+i)^{136/365}) + \dots + (64,05\text{ eur}) / ((1+i)^{3667/365})$ $i = 0,133881$. Ročná percentuálna miera nákladov je 13,39 % (po zaokrúhlení a pri presnosti na dve desatinné miesta). V zmysle vyššie uvedeného žalobca navrhuje, aby súd vyhovel v podanej žalobe.

6. Nakoľko žalobca navrhol pokračovanie konania na miestne príslušnom súde bola vec postúpená tunajšiemu súdu.

7. Po výzve súdu žalobca podaním zo dňa 06.04.2023 doplnil tvrdenia v žalobe a oznámil nasledovné: Špecifikácia postúpenej pohľadávky: Dňa 24.06.2019 postúpil postupca na žalobcu pohľadávku zo Zmluvy o úvere v celkovej výške 3 718,86 eur, ktorá pozostávala z istiny vo výške 2 968,59 eur, z poplatkov vo výške 18,48 eur, z riadneho úroku vo výške 632,36 eur, z úroku z omeškania zmluvného vo výške 56,80 eur a z úroku z omeškania vo výške 42,63 eur v súlade s prílohou k Zmluve o postúpení pohľadávok. Istina vo výške 2 968,59 eur : Žalovaná čerpala dňa 01.12.2021 peňažné prostriedky v celkovej výške 5 000 eur a z poskytnutého úveru uhradila sumu v celkovej výške 4 975,14 eur a to nasledovne:

15.1.2012 Splátka 76,59 eur
15.02.2012 Splátka 41,23 eur
16.02.2012 Splátka 35,36 eur
15.03.2012 Splátka 76,56 eur
15.04.2012 Splátka 76,56 eur
15.05.2012 Splátka 76,56 eur
15.06.2012 Splátka 76,56 eur
15.07.2012 Splátka 76,56 eur
15.08.2012 Splátka 76,56 eur
15.09.2012 Splátka 76,56 eur
15.10.2012 Splátka 76,56 eur
15.11.2012 Splátka 76,56 eur
15.12.2012 Splátka 76,56 eur
15.01.2013 Splátka 76,56 eur
15.02.2013 Splátka 76,56 eur
15.03.2013 Splátka 76,56 eur
15.04.2013 Splátka 0,39 eur
16.04.2013 Splátka 76,17 eur
15.05.2013 Splátka 76,56 eur
15.06.2013 Splátka 73,46 eur
15.07.2013 Splátka 73,46 eur

15.08.2013 Splátka 0,08 eur
21.08.2013 Splátka 73,38 eur
15.09.2013 Splátka 0,08 eur
15.09.2013 Splátka 8,40 eur
17.09.2013 Splátka 64,98 eur
15.10.2013 Splátka 73,46 eur
15.11.2013 Splátka 73,46 eur
15.12.2013 Splátka 4,48 eur
20.12.2013 Splátka 68,98 eur
15.01.2014 Splátka 1,02 eur
15.01.2014 Splátka 72,44 eur
15.02.2014 Splátka 73,46 eur
24.03.2014 Splátka 73,46 eur
15.04.2014 Splátka 73,46 eur
15.05.2014 Splátka 7,49 eur
16.05.2014 Splátka 65,97 eur
15.06.2014 Splátka 3,03 eur
17.06.2014 Splátka 70,43 eur
15.07.2014 Splátka 7,30 eur
16.07.2014 Splátka 66,16 eur
15.08.2014 Splátka 2,57 eur
18.08.2014 Splátka 70,00 eur
19.08.2014 Splátka 0,89 eur
15.09.2014 Splátka 3,71 eur
17.09.2014 Splátka 69,75 eur
15.10.2014 Splátka 17,21 eur
16.10.2014 Splátka 56,25 eur
15.11.2014 Splátka 1,19 eur
19.11.2014 Splátka 72,27 eur
17.12.2014 Splátka 73,46 eur
19.01.2015 Splátka 11,19 eur
20.01.2015 Splátka 62,27
15.02.2015 Splátka 2,67 eur
17.02.2015 Splátka 70,79 eur
15.03.2015 Splátka 29,34 eur
17.03.2015 Splátka 44,12 eur
21.04.2015 Splátka 73,46 eur
15.05.2015 Splátka 19,13 eur
18.05.2015 Splátka 54,33 eur
15.06.2015 Splátka 73,46 eur
15.07.2015 Splátka 63,00 eur
15.07.2015 Splátka 10,46 eur
15.08.2015 Splátka 50,16 eur
18.08.2015 Splátka 23,30 eur
15.09.2015 Splátka 24,62 eur
17.09.2015 Splátka 48,84 eur
15.10.2015 Splátka 23,78 eur
16.10.2015 Splátka 49,68 eur
15.11.2015 Splátka 32,86 eur
16.11.2015 Splátka 40,60 eur
15.12.2015 Splátka 5,08 eur
15.12.2015 Splátka 60,72 eur
16.12.2015 Splátka 7,66 eur
15.01.2016 Splátka 73,46 eur
23.02.2016 Splátka 73,46 eur
22.03.2016 Splátka 73,46 eur
15.04.2016 Splátka 0,54 eur
18.04.2016 Splátka 13,62 eur

22.04.2016 Splátka 59,30 eur
15.05.2016 Splátka 0,70 eur
24.05.2016 Splátka 72,76 eur
15.06.2016 Splátka 0,24 eur
15.06.2016 Splátka 41,35 eur
15.06.2016 Splátka 23,52 eur
16.06.2016 Splátka 8,35 eur
15.07.2016 Splátka 28,63 eur
18.07.2016 Splátka 44,83 eur
17.08.2016 Splátka 73,46 eur
23.09.2016 Splátka 73,46 eur
25.10.2016 Splátka 73,46 eur
15.11.2016 Splátka 0,54 eur
22.11.2016 Splátka 72,92 eur
15.12.2016 Splátka 0,08 eur
23.12.2016 Splátka 73,38 eur
15.01.2017 Splátka 0,07 eur
01.02.2017 Splátka 70,91 eur
01.02.2017 Splátka poplatku 2,48 eur
01.02.2017 Splátka poplatku 1,61 eur
03.04.2017 Splátka 70,98 eur
03.04.2017 Splátka 70,98 eur
03.05.2017 Splátka 70,98 eur
03.05.2017 Splátka poplatku 6,39 eur
03.05.2017 Splátka poplatku 2,48 eur
03.05.2017 Splátka poplatku 2,48 eur
03.05.2017 Splátka poplatku 2,48 eur
15.05.2017 Splátka 15,19 eur
12.07.2017 Splátka 55,79 eur
12.07.2017 Splátka 70,98 eur
25.08.2017 Splátka 70,98 eur

Z úhrad žalovanej bola na istinu započítaná suma vo výške 2 031,41 eur, na poplatky suma vo výške 341,41 eur, na riadny úrok suma vo výške 2 601,05 eur a na úrok z omeškania suma vo výške 1,27 eur, postúpená istina tak predstavuje poskytnutý úver mínus úhrady žalovanej započítané na istinu (5 000 eur – 2 031,41 eur = 2 968,59 eur). Poplatky vo výške 18,48 eur : v zmysle čl. II ods. 1 Zmluvy v časti Poplatky sa zmluvné strany dohodli na spracovateľskom poplatku vo výške 119 eur, poplatku za poistenie k úveru vo výške 2,59 eur mesačne a poplatku za správu úveru 2,99 eur. V zmysle čl. II ods. 2 Zmluvy sa žalovaný zaviazal, že v prípade ak neuhradí pohľadávku banky riadne a včas, zaplatiť poplatok za upomienku vo výške 25 eur. Žalovanej boli vyúčtované poplatky v celkovej výške 359,89 eur, a to nasledovne:

1.12.2011 Spracovateľský poplatok 119,00 €
14.12.2011 Poplatok za správu úveru 2,99 €
14.01.2012 Poplatok za poistenie k úveru 2,59 €
14.01.2012 Poplatok za správu úveru 2,99 €
14.02.2012 Poplatok za poistenie k úveru 2,59 €
14.02.2012 Poplatok za správu úveru 2,99 €
14.03.2012 Poplatok za poistenie k úveru 2,59 €
14.03.2012 Poplatok za správu úveru 2,99 €
14.04.2012 Poplatok za poistenie k úveru 2,59 €
14.04.2012 Poplatok za správu úveru 2,99 €
14.05.2012 Poplatok za poistenie k úveru 2,59 €
14.05.2012 Poplatok za správu úveru 2,99 €
14.06.2012 Poplatok za poistenie k úveru 2,59 €
14.06.2012 Poplatok za správu úveru 2,99 €
14.07.2012 Poplatok za poistenie k úveru 2,59 €
14.07.2012 Poplatok za správu úveru 2,99 €
14.08.2012 Poplatok za poistenie k úveru 2,59 €
14.08.2012 Poplatok za správu úveru 2,99 €

14.10.2016 Poplatok za poistenie k úveru 2,48 €
14.11.2016 Poplatok za poistenie k úveru 2,48 €
14.12.2016 Poplatok za poistenie k úveru 2,48 €
14.01.2017 Poplatok za poistenie k úveru 2,48 €
31.01.2017 Zmluvná pokuta za omeškanie 8,00 €
14.02.2017 Poplatok za poistenie k úveru 2,48 €
14.03.2017 Poplatok za poistenie k úveru 2,48 €
14.04.2017 Poplatok za poistenie k úveru 2,48 €
14.05.2017 Poplatok za poistenie k úveru 2,48 €
31.05.2017 Zmluvná pokuta za omeškanie 8,00 €
03.07.2017 uvná pokuta za omeškanie 8,00 €

Z úhrad žalovanej bola na poplatky započítaná suma vo výške 341,41 eur, neuhradené poplatky predstavujú sumu vo výške 18,48 eur a pozostávajú z: poplatku za poistenie (1 * 2,48 eur) 2,48 eur, zmluvná pokuta za omeškanie (2 * 8 eur) 16,48 eur.

Riadny úrok vo výške 536,97 eur: V zmysle čl. I. Zmluvy sa žalovaný zaviazal splácať poskytnutý úver s úrokovou sadzbou vo výške 10,90 % p. a. v deň uzavretia Zmluvy. Zmluvný úrok v celkovej výške 3 233,41 eur je v platobnej histórii označený ako „Predpis riadneho úroku“. Z úhrad žalovanej bola na zmluvný úrok započítaná suma vo výške 2 601,05 eur, neuhradený zmluvný úrok predstavoval sumu vo výške 632,36 eur a vyčíslený je za príslušné obdobie (kalendárny mesiac) podľa tohto vzorca dlžná istina * úroková sadzba / 360 (bankový rok) * počet dní príslušného obdobia v nasledovnom členení:

Od Do Dlžná istina Sadzba Bankový rok Počet dní Výška úroku

16.7.2017	15.8.2017	3 011,52 €	10,90%	360	31,00	28,27 €
16.8.2017	25.8.2017	3 011,52 €	10,90%	360	10,00	9,12 €
26.8.2017	15.9.2017	2 968,59 €	10,90%	360	21,00	18,88 €
16.9.2017	15.10.2017	2 968,59 €	10,90%	360	30,00	26,96 €
16.10.2017	15.11.2017	2 968,59 €	10,90%	360	31,00	27,86 €
16.11.2017	15.12.2017	2 968,59 €	10,90%	360	30,00	26,96 €
16.12.2017	15.1.2018	2 968,59 €	10,90%	360	31,00	27,86 €
16.1.2018	15.2.2018	2 968,59 €	10,90%	360	31,00	27,86 €
16.2.2018	15.3.2018	2 968,59 €	10,90%	360	28,00	25,17 €
16.3.2018	15.4.2018	2 968,59 €	10,90%	360	31,00	27,86 €
16.4.2018	15.5.2018	2 968,59 €	10,90%	360	30,00	26,96 €
16.5.2018	15.6.2018	2 968,59 €	10,90%	360	31,00	27,86 €
16.6.2018	15.7.2018	2 968,59 €	10,90%	360	30,00	26,96 €
16.7.2018	15.8.2018	2 968,59 €	10,90%	360	31,00	27,86 €
16.8.2018	15.9.2018	2 968,59 €	10,90%	360	31,00	27,86 €
16.9.2018	15.10.2018	2 968,59 €	10,90%	360	30,00	26,96 €
16.10.2018	15.11.2018	2 968,59 €	10,90%	360	31,00	27,86 €
16.11.2018	15.12.2018	2 968,59 €	10,90%	360	30,00	26,96 €
16.12.2018	15.1.2019	2 968,59 €	10,90%	360	31,00	27,86 €
16.1.2019	15.2.2019	2 968,59 €	10,90%	360	31,00	27,86 €
16.2.2019	04.03.2019	2 968,59 €	10,90%	360	17,00	15,28 €
5.3.2019	15.3.2019	2 968,59 €	10,90%	360	11,00	9,89 €
16.3.2019	15.4.2019	2 968,59 €	10,90%	360	31,00	27,87 €
16.4.2019	15.5.2019	2 968,59 €	10,90%	360	30,00	26,96 €
16.5.2019	15.6.2019	2 968,59 €	10,90%	360	31,00	27,86 €
16.6.2019	18.06.2019	2 968,59 €	10,90%	360	3,00	2,70 €

Úrok z omeškania zmluvný vo výške 56,80 eur: zmluvný úrok z omeškania vo výške 58,07 eur je v platobnej histórii označený ako „Predpis úroku z omeškania“. Z úhrad žalovanej bola na zmluvný úrok započítaná suma vo výške 1,27 eur, neuhradený zmluvný úrok z omeškania predstavuje sumu vo výške 56,80 eur a vyčíslený je za príslušné obdobie (kalendárny mesiac) takto výška omeškaných splátok * 5% / 360 (bankový rok) * počet dní príslušného obdobia v nasledovnom členení:

Od Do Dlžné splátky Sadzba Bankový rok Počet dní Výška úroku

16.8.2017	15.9.2017	48,75 €	5%	360	31,00	0,21 €
16.9.2017	15.10.2017	125,31 €	5%	360	30,00	0,52 €
16.10.2017	15.11.2017	201,87 €	5%	360	31,00	0,87 €
16.11.2017	15.12.2017	278,43 €	5%	360	30,00	1,16 €
16.12.2017	15.1.2018	354,99 €	5%	360	31,00	1,53 €

16.1.2018 15.2.2018 431,55 € 5% 360 31,00 1,86 €
 16.2.2018 15.3.2018 508,11 € 5% 360 28,00 1,98 €
 16.3.2018 15.4.2018 584,67 € 5% 360 31,00 2,52 €
 16.4.2018 15.5.2018 661,23 € 5% 360 30,00 2,76 €
 16.5.2018 15.6.2018 737,79 € 5% 360 31,00 3,18 €
 16.6.2018 15.7.2018 814,35 € 5% 360 30,00 3,39 €
 16.7.2018 15.8.2018 890,91 € 5% 360 31,00 3,84 €
 16.8.2018 15.9.2018 967,47 € 5% 360 31,00 4,17 €
 16.9.2018 15.10.2018 1 044,03 € 5% 360 30,00 4,35 €
 16.10.2018 15.11.2018 1 120,59 € 5% 360 31,00 4,82 €
 16.11.2018 15.12.2018 1 197,15 € 5% 360 30,00 4,99 €
 16.12.2018 15.1.2019 1 273,71 € 5% 360 31,00 5,48 €
 16.1.2019 15.2.2019 1 350,27 € 5% 360 31,00 5,81 €
 16.2.2019 04.03.2019 1 426,83 € 5% 360 17,00 3,37 €

Úrok z omeškania vo výške 42,63 eur: po zosplatnení úveru bol žalovanej účtovaný úrok z omeškania vo výške 42,63 eur a vyčíslený je za príslušné obdobie podľa tohto vzorca výška dlžnej istiny alebo výška dlžného riadneho úroku ku dňu zosplatnenia * 5% / 360 (bankový rok) * počet dní príslušného obdobia v nasledovnom členení:

Od Do Dlžná suma Sadzba Bankový rok Počet dní Výška úroku

5.3.2019 15.3.2019 826,82 € 5% 360 11,00 1,26 €
 5.3.2019 15.3.2019 521,80 € 5% 360 11,00 0,80 €
 16.3.2019 3.4.2019 826,82 € 5% 360 19,00 2,18 €
 16.3.2019 3.4.2019 521,80 € 5% 360 19,00 1,38 €
 4.4.2019 15.4.2019 2 968,59 € 5% 360 12,00 4,95 €
 4.4.2019 15.4.2019 537,08 € 5% 360 12,00 0,90 €
 16.4.2019 15.5.2019 2 968,59 € 5% 360 30,00 12,37 €
 16.4.2019 15.5.2019 537,08 € 5% 360 30,00 2,24 €
 16.5.2019 15.6.2019 2 968,59 € 5% 360 31,00 12,78 €
 16.5.2019 15.6.2019 537,08 € 5% 360 31,00 2,31 €
 16.6.2019 18.06.2019 2 968,59 € 5% 360 3,00 1,24 €
 16.6.2019 18.06.2019 537,08 € 5% 360 3,00 0,22 €

Posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať poskytnutý úver: Podľa § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy (ďalej ako „ZoSU“) „Veriteľ“ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.“ Podľa § 7 ods. 2 ZoSU „Spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje potrebné na posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver; tým nie je dotknuté právo veriteľa využívať informácie o spotrebiteľovi z príslušnej databázy za podmienok ustanovených osobitným zákonom.“ Z vyššie citovaných zákonných ustanovení je zrejmé, že veriteľ je pri posudzovaní schopnosti spotrebiteľa splácať úver povinný brať do úvahy dobu na ktorú sa úver poskytuje (veriteľ zohľadňuje maximálne dobu splatnosti úveru, ktoré stanovuje Národná banka Slovenska), príjem spotrebiteľa (§ 7 ods. 1 ZoSU) a prípadne aj účel poskytnutého úveru.

V konkrétnom prípade veriteľ postupoval nasledovne: Existujúce záväzky spotrebiteľa veriteľ overil dopytom do úverového registra a zistil, že spotrebiteľ nemal v čase poskytnutia úveru žiadne existujúce záväzky. Tento dopyt nie je možné predložiť vzhľadom na to, že od poskytnutia úveru uplynulo viac 10 rokov. Spotrebiteľ deklaroval v žiadosti o úver čistý príjem z pracovnej činnosti, resp. inej činnosti vo výške 600 eur. Tento príjem bol veriteľom overený na základe predložených dokladov. Veriteľ teda akceptoval príjem spotrebiteľa vo výške 600 eur. V rámci nákladov na zabezpečenie základných životných potrieb bral veriteľ do úvahy životné minimum žalovaného a dvoch detí, nakoľko žalovaný v žiadosti deklaroval 3 členov domácnosti. Životné minimum na členov domácnosti žiadateľa o úver bolo podľa žalovaným deklarovaných informácií vo výške 372,22 €. Tu dávame do pozornosti súdu skutočnosť, že tieto informácie môže veriteľ získať výlučne od klienta a zo žiadnych iných zdrojov. V tejto súvislosti si dovoľujeme upriamiť pozornosť súdu na skutočnosť, že pri posudzovaní žiadosti o úver bola v rámci mesačných nákladov žiadateľa o úver braná do úvahy paušálna suma – výška životného minima. Poskytovatelia úverov ani v súčasnosti, po niekoľkonásobnom sprísnení podmienok poskytovania

úverov, nie sú povinní žiadať preukazovanie konkrétnych mesačných nákladov (napríklad faktúrami za telefón, bývanie a pod.). Uvedené nie je realizované jednak z dôvodu zachovania transparentnosti – inak by žiadateľovi o úver postačovalo zatajiť existujúce výdavky na zlepšenie svojej platobnej kapacity a jednak z dôvodu relatívne častých zmien týchto nákladov v čase. Zastávame preto názor, že uplatňovanie paušálnych výdavkov, vo výške životného minima, v rámci overovania platobnej kapacity spĺňa predpoklady postupu s odbornou starostlivosťou. Výpočet disponibilného zostatku z príjmu bol teda realizovaný nasledovne: 600 eur (príjem) – 0 eur (existujúce záväzky) – 372,22 eur (paušálna suma výdavkov) = 227,78 eur. Disponibilný zostatok je vyšší ako splátka schvaľovaného úveru (76,59 eur). Zastáva názor, že poskytovateľ úveru postupoval s odbornou starostlivosťou v súlade s ust. §7 ZoSu a zobral do úvahy všetky informácie, ktoré mu toto ust. ukladá vziať do úvahy. Skúmanie bonity spotrebiteľa je bezpochyby otázkou skutkovou. Žalobca zastáva názor, že veriteľ nie je povinný preukazovať skúmanie bonity spotrebiteľa, ak táto skutočnosť nebola medzi stranami sporu sporná a spotrebiteľ nevyužil svoje právo namietať takéto skúmanie. Okrem toho je nutné podotknúť, že skúmanie bonity je otázkou odbornou, teda aj prípadná povinnosť súdu preskúmať splnenie tejto povinnosti je limitovaná na samotný prieskum – nie následné vyhodnocovanie, či by súd ako veriteľ na základe doložených listín spotrebiteľovi úver poskytol. Podľa uznesenia Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 9CoCsp/45/2022 z 10.11.2022: „Taktiež je otázne, či je to súd, ktorý vyhodnocuje správnosť výsledku hodnotenia bonity v tom zmysle, či nejde o otázku odbornú; zo zákonnej formulácie § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. aj z citovaného rozhodnutia Súdneho dvora Európskej únie vyplýva, že je to poskytovateľ úveru, ktorý posudzuje úveruschopnosť; povinnosťou súdu je ex offio preskúmať to, či veriteľ zákonom mu uloženú povinnosť splnil.“

Žalobca v súvislosti s nespornosťou skutkových tvrdení vo vzťahu k skúmaniu bonity veriteľom uvádza, že samotný charakter spotrebiteľského sporu neumožňuje súdu prvej inštancie opomenúť sudcovskú a zákonnú koncentráciu konania v zmysle § 296 CSP, t. j. § 153 a § 154 CSP. Žalobca považuje za preukázané, že skúmanie bonity nebolo v tomto konaní sporné, či inak namietané zo strany žalovaného, preto nastupujú účinky nespornosti skutkových tvrdení žalobcu (§ 151 ods. 1 CSP). Súd nemôže ani v spotrebiteľskom spore nahrádzať procesnú aktivitu strán v celom rozsahu, keď žalovaný nielenže nenavrhol a nepredložil vykonať dôkaz za účelom preukázania, že právny zástupca žalobca neskúmal jeho bonitu, ale sa ani touto argumentáciou v konaní nebráni(l). Žalobca v tejto súvislosti zároveň pripomína, že súdny dvor Európskej únie vo svojom rozhodnutí C 42/15 Home Credit Slovakia, a.s. proti Kláre Bíróovej naznačil, že aj ochrana spotrebiteľa musí mať rozumnú mieru, a že aj Ústavný súd SR je vo svojej judikatúre kritický pri primeranej ochrane spotrebiteľa. Medzi inými vo svojom náleze sp. zn. PL ÚS 11/2016 zo 07.02.2018 Ústavný súd tiež konštatoval, že v sporovom konaní je pozícia sudcu ako vyhľadávača dôkazov len v prospech jednej strany neprijateľná. Podľa uznesenia Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 10CoCsp/3/2022 z 09.02.2023: „Odvolaciemu súdu nie je známe ako inak by mohol právny predchodca žalobcu overovať iným spôsobom príjem žalovaného ako jeho samotným vyjadrením, ako aj ním predloženými dokladmi od zamestnávateľa v Anglicku, keď žalobca, resp. jeho právny predchodca, nemá žiadne oprávnenie priamo dotazovať zamestnávateľa žalovaného ohľadom jeho príjmu, resp. či ním predložené doklady o príjme sú pravdivé. Súd nemôže ani v spotrebiteľskom spore nahrádzať procesnú aktivitu strán v celom rozsahu, keď žalovaný nielenže nenavrhol a nepredložil vykonať dôkaz za účelom preukázania, že právny zástupca žalobca neskúmal jeho bonitu, ale sa ani touto argumentáciou v konaní nebráni(l).“

Žalobca v obdobnej právnej otázke poukazuje aj na rozhodnutia iných vyšších súdnych autorít, ktoré potvrdzujú právny názor žalobcu, a to: Rozsudok Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 6CoCsp/16/2022 z 28.06.2022: „... K námietke nepreukázania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver zo strany žalobcu odvolací súd poukazuje na podrobné odôvodnenie napadnutého rozsudku v bodoch 59. a 60. (tu ods. 9 -11 odôvodnenia), ktoré na tomto mieste neopakuje a iba zdôrazňuje, že vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že právny predchodca žalobcu mal k dispozícii údaje o príjme žalovanej a mal k dispozícii minimálne údaje o ním iných poskytnutých úveroch žalovanej a o spôsobe ich splácania, preto nebolo možné dospieť k záver, že by posudzoval schopnosť splácať úver žalovanej bez akýchkoľvek údajov o jej príjmoch a výdavkoch, a teda že by hrubo porušil svoje povinnosti v zmysle § 7 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z.z.“ Uznesenie Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 9CoCsp/44/2021 z 25.08.2022: „Nie preskúmateľný je aj záver o nedostatku, resp. nesplnení povinností veriteľa pri skúmaní bonity žalovanej, ktorej bol úver poskytnutý. Zákon č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch je transpozíciou Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23.04.2008, ktorou sa v článku 8 uložilo členským štátom zabezpečiť, aby veriteľ pred uzavretím zmluvy o úvere posúdil úverovú bonitu spotrebiteľa na základe dostatočných informácií získaných, ak je to vhodné, od spotrebiteľa a v prípade potreby na základe nahliadnutia do príslušnej databázy. Zo smernice pritom vyplýva, že samotné

skúmanie bonity je dané vnútroštátnou úpravou, čo konštatoval aj Súdny dvor Európskej únie vo veci C-58/18 Michel Schyns/Belfius Banque SA zo 06.06.2019, keď uviedol, že určenie povinností, ktoré možno veriteľovi uložiť v nadväznosti na preskúmanie úverovej bonity, zostáva, pokiaľ ide o zmluvy spadajúce pod Smernicu 2008/48, v právomoci členských štátov, a teda nepatrí do rozsahu pôsobnosti tejto smernice (bod 43). V čase uzavretia zmluvy dňa 24.10.2014 ustanovenie § 7 ods. 1 znelo: „Veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru. Podľa § 11 ods. 2 tohto zákona v znení k 24.10.2014, ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinností podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinností podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez nahliadnutia do príslušnej databázy údajov o spotrebiteľoch na účely posudzovania ich schopnosti splácania úverov. Z dôvodov rozhodnutia prvoinštančného súdu nie je zistiteľné vysporiadanie sa s textom tohto zákonného ustanovenia obsahujúceho výraz „alebo“ v tom zmysle, či ide o výrokovú spojku - disjunkciu, v právnej logike predstavujúcu navzájom sa vylučujúci vzťah dvoch hypotéz, teda či nahliadnutie do databázy automaticky znamená splnenie povinností veriteľa alebo nie. Súd prvej inštancie len konštatoval, že žalobca súdu predložil printscreen obrazovky, záložku úverový register, z ktorého nie je zrejmé, kedy bol vyhotovený, či pred uzavretím zmluvy alebo v budúcnosti. Z tohto záveru nie je tak zistiteľné a preskúmateľné splnenie povinností veriteľa vyžadované zákonom v čase vzniku zmluvného vzťahu.“

Uznesenie Krajského súdu v Trnave, sp. zn. 23CoCsp/3/2022 z 27.05.2022: „Z predložených dôkazov, ktoré sú súčasťou spisu, vyplýva, že bonitu žalovanej a spoludlžníka právna predchodkyňa žalobkyne pri uzatváraní zmluvy preverovala a posudzovala ich schopnosť splácať svoje záväzky. K zmluve boli zo strany spotrebiteľov doložené občianske preukaz žalovanej a spoludlžníka, doklad o mzde za jeden mesiac žalovanej ako aj spoludlžníka a rozhodnutie Sociálnej poisťovne o výške invalidného dôchodku žalovanej. Z manInfo k žiadosti č. 7530502104 vyplýva, že obaja dlžníci nemali vyživovacie povinnosti, žalovaná mala priemerný čistý mesačný príjem 700 eur, celkovú výšku mesačných splátok 220 eur, mesačné finančné výdavky 200 eur, iné mesačné výdavky 20 eur, spoludlžník mal priemerný čistý mesačný príjem 400 eur, celkovú výšku mesačných splátok 60 eur, mesačné finančné výdavky 50 eur, iné mesačné výdavky 10 eur. Postup právnej predchodkyne žalobkyne nemožno považovať za taký, ktorý by bolo možné označiť za hrubé porušenie povinnosti v zmysle ust. § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z.. Treba dodať, že údaje o osobnom stave, vyživovacích povinnostiach a výške výdavkov uvádzajú samotní žiadatelia o úver a veriteľ má obmedzené možnosti z vlastných zdrojov tieto preverovať. Z obsahu spisu tiež vyplýva, že žalovaná nerozporovala žalobkyňou predložené dôkazy, preto nebol dôvod považovať ich za sporné (§ 151 CSP). Odvolací súd je toho názoru, že skutkový stav tvrdený žalobkyňou a podporený doloženými dôkazmi nemohol byť v tomto prípade dôvodom pre prijatie záveru o bezúročnosti a bezpoplatkovosti predmetného úveru podľa § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z., pretože to by prichádzalo do úvahy jedine v prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1, ktorým v zmysle zákona sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihliadnutia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. O takýto prípad hrubého porušenia povinnosti však v prejednávanej veci nemohlo ísť, pretože žalobkyňa uviedla aké informácie týkajúce sa schopnosti dlžníkov splácať úver zisťovala a tieto podporila aj listinnými dôkazmi.“ V súvislosti s odbornou starostlivosťou vo vzťahu k schopnosti spotrebiteľa splácať úver poukázal na rozhodnutia: Uznesenie Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 1CoCsp/19/2021 z 25.11.2021, Uznesenie Krajského súdu v Nitre, sp. zn. 6CoCsp/37/2020 z 23.06.2021, Rozsudok Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 8CoCsp/36/2022 z 27.10.2022, Uznesenie Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 17CoCsp/24/2022 z 20.10.2022, Uznesenie Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 5CoCsp/85/2021 z 31.08.2022, uznesenie Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 10CoCsp/20/2021 z 13.09.2022 a rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 43CoCsp/38/2022 z 12.01.2023, uznesenie Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 10CoCsp/3/2022 z 09.02.2023.

8. Súd na prejednanie veci nariadil pojednávanie na ktoré sa dostavil právny zástupca žalobcu. Žalovaná mala predvolanie na pojednávanie doručené podľa § 106 ods. 3 CSP, pričom sa na

pojednávaniu nedostavila bez ospravedlnenia. Súd preto pojednával v neprítomnosti žalovanej. Žalobca na pojednávaní zotrval na podanej žalobe v celom rozsahu.

9. Súd vykonal dokazovanie oboznámením listinných dôkazov nachádzajúcich sa v súdnom spise a na základe vykonaného dokazovania zistil nasledovný skutkový stav:

10. Zo zmluvy o splátkovom úvere č. 5022723720 zo dňa 01.12.2011 súd zistil, že právny predchodca žalobcu - spol. Slovenská sporiteľňa, a.s. ako veriteľ sa zaviazal poskytnúť žalovanej ako dlžníkovi spotrebný úver na čokoľvek(bezúčelový)vo výške 5.000,- eur, ktoré sa žalovaná zaviazala splácať v pravidelných mesačných splátkach v počte 72 splatných k 15. dňu v mesiaci, so splatnosťou prvej splátky 15.01.2012 a so splatnosťou poslednej splátky 15.12.2021, pri úrokovej sadzbe 10,90% ročne a RPMN 13,39 %, priemernej hodnote RPMN 12,80%. Výška mesačnej splátky bola 76,59 eur. Celková čiastka spojená s úverom bola vyčíslená na 8.870,05 eur, jednorazový spracovateľský poplatok bol v sume 119,- eur, poplatok za správu úveru v sume 2,99 eur mesačne. V časti II zmluvy sa uvádza, že dlžník má záujem zabezpečiť plnením z poistenia pohľadávku banky, a preto podpisom úverovej zmluvy súhlasí s poistením schopnosti splácať úver a žiada o rozšírený súbor poistenia. Výška poplatku za poistenie úveru bola 2,59 eur mesačne. Vo formulári o zmluvných podmienkach zmluvy o spotrebiteľskom úvere sú zhrnuté všetky parametre dohodnutého úveru tak, ako sú uvedené aj v úverovej zmluve.

11. V konaní nebolo sporné a vyplynulo to aj z predloženého výpisu z úverového účtu, že žalovaná vyčerpala finančné prostriedky v sume 5.000,- eur. Podľa žalobcom predloženej špecifikácie nároku žalovaná uhradila celkovo na úvere sumu 4.975,14 eur.

12. Podľa čl. 8.1 a bod 8.4 Obchodných podmienok Slovenskej sporiteľne, a.s. , pre poskytovanie úverov a povolených prečerpaní prípadmi porušenia sú omeškanie dlžníka so splatením pohľadávky banky alebo so zaplatením iného peňažného záväzku voči banke o viac ako 3 mesiace. Ak dôjde k akémukoľvek prípadu porušenia banky, banka je oprávnená vyhlásiť mimoriadnu splatnosť pohľadávky banky, tj. požadovať splatenie pohľadávky banky v lehote, ktorú banka určí v oznámení o mimoriadnej splatnosti, a dlžník je povinný v tejto lehote splatiť pohľadávku banky.

13. Listom zo dňa 06.03.2019 právny predchodca žalobcu vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru ku dňu 04.03.2019 a vyzval žalovanú na úhradu pohľadávky zo zmluvy o úvere do 15 dní od doručenia listu s tým, že dlh žalovanej bol vyčíslený na sumu 3.580,95 eur. Uvedený list žalovaná prevzala dňa 11.03.2019. Vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru predchádzala výzva žalovanej na úhradu dlžných splátok úveru v sume 1.302,09 eur zo dňa 01.02.2019 s upozornením, že v prípade, ak nedôjde k úhrade dlhu, je veriteľ oprávnený vyhlásiť mimoriadnu splatnosť. Výzva bola žalovanej odoslaná dňa 04.02.2019.

14. Výzvou zo dňa 26.3.2019 právny predchodca žalobcu žalovanú upovedomil, že pohľadávka z predmetnej úverovej zmluvy je splatná a žalovaná je v omeškaní viac ako 3 mesiace s dlhom vo výške 3.592,90 eur. Ak dlžná suma nebude uhradená, je veriteľ (banka) oprávnený postúpiť pohľadávku tretej osobe. Zásielka bola žalovanej odoslaná dňa 26.03.2019. Dňa 24.06.2019 spol. Slovenská sporiteľňa, a.s., IČO: 00151653 ako postupca a žalobca ako postupník uzatvorili zmluvu o postúpení pohľadávok č. 0507/2019/CE, ktorou postupca postúpil na postupníka pohľadávky spolu s príslušenstvom a právami s nimi spojenými, pričom v zmysle prílohy č. 1 k zmluve bola na postupníka postúpená aj pohľadávka voči žalovanej. Písomnosťou zo dňa 29.06.2019, odoslanou dňa 02.07.2019 bolo žalovanej právnym predchodcom žalobcu ako postupcom oznámené postúpenie pohľadávky.

15. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, Spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

16. Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

17. Podľa § 2 písm. a/, b/, d/, g/ a h/ zák.č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (ďalej len "zákon"), Na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, b) veriteľom fyzická osoba

alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti, d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, g) celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poisťné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok, h) celkovou čiastkou, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom,

18. Podľa § 9 ods. 1 a 2 zákona, (1) Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi. (2) Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) druh spotrebiteľského úveru,
- b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poisťenie,
- r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,

s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,
y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrťrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok.

19. Podľa § 11 ods. 1 písm. a/ zákona, Poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1,

20. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

21. Podľa § 517 ods. 1 veta prvá a ods. 2 Obč. zák. dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

22. Podľa § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. v znení účinnom do 31.01.2013, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

23. Skôr ako sa súd začal zaoberať samotnou úverovou zmluvou a splnením obligatórnych náležitostí v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch, posúdil aktívnu legitimáciu žalobcu v konaní. Žalobca svoju aktívnu legitimáciu v konaní preukazoval Zmluvou o postúpení pohľadávok č. 0507/2019/CE zo dňa 24.06.2019, prílohou k zmluve o postúpení pohľadávok medzi Slovenskou sporiteľnou, a.s. a EOS KSI Slovensko s.r.o. a oznámením Slovenskej sporiteľne a.s. (postupcu) o postúpení pohľadávky podľa § 526 a nasl. zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník, ktoré bolo adresované žalovanej.

24. Postúpenie pohľadávky (cesia) je všeobecne upravená v § 524 Občianskeho zákonníka a spočíva v tom, že do existujúceho záväzku namiesto doterajšieho veriteľa (postupcu) vstúpi nový veriteľ (postupník) na základe zmluvy uzatvorenej medzi nimi. Postúpením pohľadávky dochádza k zmene v osobe veriteľa tak, že novým veriteľom sa stáva postupník a nadobúda pohľadávku s príslušenstvom a právami ňou spojenými. Pri tzv. bankových úveroch, kde postupcom je banka je pre platné postúpenie pohľadávky nutné dodržiavať podmienky upravené aj v § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Zb.z. o bankách.

25. Spôsobilým predmetom postúpenia v zmysle ustanovenia § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Zb.z. o bankách, môže byť iba taká pohľadávka alebo jej časť, ktoré sú už splatnými (dospelé splátky), a to za predpokladu predchádzajúcej písomnej výzvy potom, čo bol klient banky nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní. Tieto predpoklady sú zákonným predpokladom pre platné postúpenie pohľadávky banky a musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky. Z uvedeného teda vyplýva, že banka je oprávnená postúpiť peňažný záväzok až vtedy, ak je dlžník aktuálne napriek písomnej výzvy banky v omeškaní o viac ako 90 kalendárnych dní. Súd konštatuje, že podmienku kladenú na veriteľa

ustanovením § 92 ods. 8 prvá veta zákona o bankách, ktorá je nevyhnutnou podmienkou možnosti ďalšieho právneho úkonu, a to postúpenia pohľadávky zo strany banky si postupca splnil, keď žalovanú listom vyzval k úhrade dlžnej sumy a zároveň ju upozornil na možnosť postúpenia pohľadávky tretej osobe a tiež listom, v ktorom oznámil žalovanej mimoriadne zosplatnenie úveru a zároveň ju tiež vyzval na úhradu dlžnej sumy. Doručenie oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru žalobca v konaní preukázal ako aj výzvy na splatenie dlžnej sumy predložením podacieho hárku, z ktorého vyplýva, že písomnosti boli podané na poštovú prepravu a teda sa dostali do dispozičnej sféry žalovanej. Pokiaľ žalovaná vo svojom odpore namieta platnosť postúpenia pohľadávky, a teda aktívnu legitimáciu žalobcu z dôvodu nepreukázania oznámenia postupcu dlžníkovi o postúpení pohľadávky, súd sa v danom prípade plne stotožňuje s právnou argumentáciou žalobcu, v ktorej poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu SR zo dňa 11.06.2003, sp.zn. 4Obo/210/2001 podľa ktorého: „relevantné oznámenie postupcu dlžníkovi o postúpení pohľadávky bez ďalšieho zakladá aktívnu legitimáciu postupníka na vymáhanie postúpenie pohľadávky. Súd z takéhoto oznámenia vychádza bez toho, aby ako prejudiciálnu otázku skúmal existenciu a platnosť zmluvy o postúpení. Dlžník sa v takomto prípade nemôže úspešne dovolať neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky alebo jej existencie. To by mohol len vtedy, ak by postúpenie pohľadávky preukazoval zmluvou o postúpení postupníka.“ Žalobca v konaní predložil listinný dôkaz „Oznámenie o postúpení pohľadávky“ ktorým postupca Slovenská sporiteľňa, a.s. oznamuje žalovanej ako dlžníčke, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávok postúpila pohľadávku banky spolu s príslušenstvom na spoločnosť EOS KSI Slovensko, s.r.o. (na žalobcu). Uvedeným listinným dôkazom žalobca aj bez predloženia Zmluvy o postúpení pohľadávok preukázal svoju aktívnu legitimáciu v konaní bez ohľadu na to, či uvedené oznámenie bolo doručené žalovanej alebo nie. Pokiaľ sa vyššie uvedené oznámenie nedostane do dispozičnej sféry žalovanej, nespôsobuje to neplatnosť postúpenia, ale jedine možnosť dlžníka plniť svoj záväzok naďalej postupcovi. Žalobca na dôkaz preukázanie svojej aktívnej legitimácie v konaní predložil i Zmluvu o postúpení pohľadávok ako aj prílohou k Zmluve o postúpení pohľadávok zo dňa 24.06.2019, z ktorých vyplýva pravdivosť tvrdenia žalobcu o existencii jeho právneho nástupníctva po postupcovi Slovenskej sporiteľni, a.s. na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok, na základe ktorej sa pohľadávka voči žalovanej stala pohľadávkou žalobcu, o čom svedčí i príloha k Zmluve o postúpení pohľadávok, kde je presne špecifikovaná osoba žalovanej i výška jej pohľadávky, ktorú eviduje ku dňu postúpenia pohľadávky postupca. Na základe vyššie uvedených skutočností súd považoval námietku žalovanej ohľadne nepreukázania aktívnej vecnej legitimácie žalobcu v konaní za nedôvodnú.

26. Právny predchodca žalobcu ako veriteľ v danom prípade pri uzatváraní predmetnej zmluvy konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti, nakoľko z jeho výpisu z obchodného registra vyplýva, že predmetom jeho činnosti je okrem iného aj poskytovanie úverov. Žalovaná zmluvu uzatvárala ako spotrebiteľka, keďže sa jedná o fyzickú osobu, ktorá pri uzatváraní predmetnej zmluvy nekonala v rámci svojho podnikania, povolania alebo zamestnania. Pri zákonomnom posudzovaní konkrétneho prípadu súd preto vychádzal z príslušných ustanovení zákona č. 129/2010 Z.z. účinného v čase uzavretia zmluvy a dospel k záveru, že na záväzkový vzťah, ktorý vznikol na základe predmetnej zmluvy možno normy obchodného práva (vrátane všeobecnej úpravy úveru) použiť len vtedy, ak neodporujú úprave majúcej tu z povahy veci prednosť, teda úprave spotrebiteľských vzťahov v zákone o spotrebiteľských úveroch a v Občianskom zákonníku.

27. V konaní mal súd nesporne preukázané, že na základe zmluvy o splátkovom úvere zo dňa 01.12.2011 bol zo strany veriteľa Slovenská sporiteľňa, a.s. žalovanej poskytnutý úver v celkovej výške 5.000,- eur, ktorý mala splácať v 72 pravidelných mesačných splátkach vo výške 76,59 eur. Nakoľko súd uzavrel, že sa jedná o zmluvu o spotrebiteľskom úvere, súd najskôr skúmal, či táto zmluva má všetky náležitosti vyžadované zákonom č. 129/2010 Z.z., pričom súd dospel k záveru, že nemá všetky obligatórne zákonné náležitosti. Podrobným preskúmaním zmluvy súd zistil, že v zmluve absentuje správne uvedenie celkovej čiastky, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť podľa § 9 ods. 2 písm. j/ zákona. V zmluve je uvedené, že celková suma spojená s úverom je 7.897,59 eur, avšak takýto údaj nemožno akceptovať, pretože je tento údaj nesprávny a zrejme zavádzajúci, k čomu súd dospel nasledovnými prepočtami:

28. Žalovaná čerpala úver v sume 5.000,- eur, pričom mala uhradiť 120 splátok po 76,59 eur. V zmluve sa uvádza, že poistné v každej splátke je 2,59 eur mesačne. Okrem toho je žalovaná povinná uhradiť sumu 119,- eur ako jednorazový spracovateľský poplatok a sumu 2,99 eur mesačne za správu úveru. Nakoľko z obsahu predložených listín vyplýva, že poistenie nebolo povinnou ale dobrovoľnou

doplnkovou službou (poistenie nebolo vyžadované ani podľa zmluvy, ani podľa údajov v štandardných európskych informáciách o spotrebiteľskom úvere), do výpočtu celkovej sumy splatnej spotrebiteľom s poukazom na § 2 písm. g/ a h/ zákona vstupuje výška splátky bez poistného, teda 74 eur (76,59 – 2,59). Ak žalovaná mala uhradiť 120 splátok po 74eur (bez poistenia), potom to predstavuje sumu 8.880 eur. K tejto sume je v zmysle cit. § 2 písm. g/ a h/ zákona potrebné pripočítať ešte aj spracovateľský poplatok vo výške 119,- eur, kedy tak v súčte celková čiastka predstavuje 8.999 eur. Už len z tohto výpočtu vyplýva, že pokiaľ v zmluve bola uvedená ako celková čiastka suma 8.870,05 eur, táto bola uvedená nesprávne, v nižšej výške, než bola reálne suma splatná spotrebiteľom. Okrem toho je súd toho názoru, že do celkovej čiastky je potrebné zahrnúť aj poplatok za správu úveru 2,99 eur mesačne s ohľadom na počet splátok úveru (120), ktorá by ešte mala byť k celkovej čiastke pripočítaná. Do celkovej čiastky splatnej spotrebiteľom tak, ako ju počítal súd, pritom boli zahrnuté len také položky, ktoré sú v súlade s § 2 písm. g/, h/ zákona. Všetky poplatky, ktoré súd zahrnul do výpočtu, vyplývajú už zo zmluvy, sú známe už v čase jej uzavretia. Súd je toho názoru, že nad rámec sumy 8.999 eur (splátky + spracovateľský poplatok), by mal byť do nej zahrnutý aj poplatok za správu úveru. Ide tiež o poplatok, ktorý musí žalovaná hradiť v súvislosti s poskytnutým úverom, pričom tento poplatok bol známy už pri uzavretí zmluvy (v zmluve bol aj uvedený). Ide o poplatok za úkony spojené s administráciou a obslužnými činnosťami spojenými s úverom, pričom v konečnom dôsledku z ničoho ani nevyplýva, že by mala žalovaná možnosť uzavrieť úverovú zmluvu aj bez nutnosti úhrady tohto poplatku, že by mala na výber a tak nemožno vo vzťahu k správe úveru konštatovať, že šlo o doplnkovú dobrovoľnú službu, ktorú mohla žalovaná odmietnuť. Vychádzajúc preto z kritérií podľa § 2 písm. g/ zákona súd uvádza, že aj poplatok za správu úveru má byť započítaný do celkovej čiastky spojenej s úverom. Táto teda mala byť vo výške 9.357,80 eur (splátky bez poistenia + spracovateľský poplatok + poplatok za správu úveru). Aj keby však poplatok za správu úveru súd do celkovej čiastky nezahrnul, i tak by údaj uvedený v zmluve nebol správny. Vzhľadom na to, že tento údaj nebol uvedený správne, ale naopak, suma bola vyčíslená nesprávne v sume nižšej, než reálne mala byť, nemožno tento údaj zviať do úvahy.

29. Výška splátky uvedená v úverovej zmluve vynásobená počtom splátok sa musí rovnať celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, čomu tak v danej veci nie je. Obrana žalobcu v tejto súvislosti spočívala v tom, že posledná splátka, ktorú mala žalovaná zaplatiť splatná k 15.12.2021 je len v zostatkovej výške 64,05 eur, v dôsledku čoho potom údaj celkovej čiastky, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť predstavuje 8.870,05 eur. Poukázal tiež na bod 5.5.3 Obchodných podmienok Slovenskej sporiteľne, a.s. pre poskytnutie úverov a povolených prečerpaní privátnym klientom a mikropodnikateľom, podľa ktorého: „výška poslednej splátky bude tvorená zostatkom pohľadávky banky“. Súd sa však s obranou žalobcu v tomto smere nestotožňuje, nakoľko veriteľ je povinný premietnuť všetky základné podmienky poskytnutia spotrebiteľského úveru do úverovej zmluvy tak, aby v čase uzatvorenia zmluvy bolo spotrebiteľovi jasné, za akých konkrétnych podmienok zmluvu uzatvára, aká je výška jeho povinnosti pre daný mesiac, koľko má platiť za poskytnutý úver a čo je obsahom konkrétnej splátky úveru. V čl. 1 Zmluvy o splátkovom úvere sa uvádza výška splátky a jej splatnosť len sumou 76,59 eur mesačne v 15.deň v kalendárnom mesiaci, pri počte splátok 72. Nijaký údaj o tom, že posledná splátka úveru by mala byť v nižšej výške, tak ako argumentoval žalobca, sa v zmluve o splátkovom úvere nenachádza. Súd je toho názoru, že veriteľovi nič nebránilo v tom, aby do základných podmienok zmluvy stanovil, že výška prvej a 119. splátky bude vo výške 76,59 Eur, splatná a posledná 120. splátka bude v nižšej výške. Takéto dojednanie by bolo presné, zrozumiteľné a určité a nevznikli by nijaké pochybnosti o tom, akú výšku tej-ktorej splátky má dlžník veriteľovi zaplatiť.

30. Vzhľadom na uvedené súd konštatuje, že v zmluve o splátkovom úvere zo dňa 01.12.2011, ktorú uzavreli právny predchodcu žalobcu a žalovaná je nesprávne uvedená celková čiastka, ktorú má žalovaná zaplatiť a nesprávne uvedená výška poslednej splátky. S poukazom na znenie § 11 ods. 1 písm. a/ zákona sa úver z dôvodu absencie tejto náležitosti preto považuje za bezúročný a bez poplatkov. Žalobca by preto mal nárok iba na vrátenie skutočne poskytnutej istiny bez akýchkoľvek úrokov a poplatkov po odrátaní platieb, ktoré žalovaná na úver uhradila. V konkrétnom prípade pri poskytnutí úveru 5.000,-Eur a odrátaní sumy 4.975,14 eur, ktoré žalovaná na splátkach úveru uhradila, zostala žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 24,86 eur. Vzhľadom na vyššie uvedené súd zaviazal žalovanú k zaplateniu dlžnej sumy 24,86 eur a vo zvyšnej časti súd žalobu ako nedôvodnú zamietol.

31. Žalovaná v konaní namietala aj nesprávnu výšku RPMN s odkazom na internetovú kalkulačku, súd v tejto súvislosti uvádza, že výpočet RPMN prostredníctvom internetovej kalkulačky nie je presným a v súdnom konaní použiteľným údajom, slúži len laickej verejnosti pre orientačný výpočet RPMN, preto nepovažuje takýto prepočet predložený žalovanou za preukazujúci nesprávnosť hodnoty RPMN uvedenej v zmluve.

32. Nakoľko sa žalovaná dostala s plnením svojho peňažného záväzku do omeškania vznikol žalobcovi nárok aj na zaplatenie úroku z omeškania, ktorý si uplatnil počnúc dňom 25.06.2019 t.j. dňom nasledujúcim po dni účinnosti postúpenia pohľadávky vo výške 8% ročne z dlžnej sumy, výška ktorého je v súlade s platnou právnou úpravou podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Zb.z., nakoľko k vzniku právneho vzťahu došlo 01.12.2011, pred 31.01.2013. Preto v uplatnenej výške súd žalobcovi úrok z omeškania priznal zo sumy 24.86 eur, teda zo sumy, ktorú je žalovaná v zmysle rozhodnutia súdu povinná žalobcovi zaplatiť.

33. Súd na záver dodáva, že súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranami sporu, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných stranami sporu. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku strany sporu, ktorý ju nastolil. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty (k tomu ÚS SR sp. zn. II.ÚS 251/04, III.ÚS 209/04, II.ÚS 200/09).

34. Podľa § 232 ods. 3 CSP, lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku.

35 Podľa § 255 ods. 1 Zákona č. 160/2015 Zb.z. Civilného sporového poriadku (CSP), Súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

36. O náhrade trov konania súd rozhodol v zmysle § 255 ods.1 CSP podľa pomeru úspechu vo veci. Žalobcovi bolo z uplatnenej sumy 3.718,86 eur priznaná suma 24,86 eur, v 0,67% mal žalobca úspech, v 99,33% neúspech; pomer úspechu a neúspechu žalobcu a žalovanej je 98,66% trov v prospech žalovanej (99,33- 0,67), ktorú je žalobca povinný zaplatiť žalovanej k rukám jej zástupcu vo výške, ktorú určí samostatným uznesením súdny úradník tohto súdu po právoplatnosti tohto rozsudku. Na splnenie tejto povinnosti súd určil žalobcovi trojdňovú lehotu, avšak táto začne plynúť až právoplatnosťou uznesenia o výške náhrady trov konania, keďže až na základe tohto uznesenia bude žalobcovi zrejme v akej konkrétnej výške má žalobcovi trovy konania nahradiť.

Poučenie:

11Csp/31/2020

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Trenčín.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa ustanovenia § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa ustanovenia § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.